Thi saa har Gud elsket Verden, at han gav sin Søn, den enbaarne, for at hver den som tror paa ham, ikke skal fortabes, men have evigt Liv.

HYRDEN

Jeg er den gode hyrde. Joh. 10, 11.

Den som tror paa ham, bliver ikke dømt; den som ikke tror, er allerede dømt, fordi han ikke har troet paa Guds enbaarne Søns Navn.

12te aargang. Winnipeg, Manitoba, September 1936. Nr. 9

II. TIM. 1: 7:
"Gud gav os ikke motløshets aand, men krafts og kjærlighets og sindighets aand."

Festlige Sammenkomster som denne har deres karakteristiske værdi. Det er godt av og til at komme bort fra hverdagslivets vanlige stræv og i forening med likesindede samle tanken om saadanne saker der virker opløftende og forædlende. Vi kan glæde os over at der er saa meget i vort folks historie og kultur som er rosværdig og som vi har al grund til at være taknemmelig for. Men vi gjør vel i ved saadanne anledninger at vogte os for overfladisk skryt og usand eller halvsand selvros. Kun den feststemning der er bygget paa sandhet, kan være opløftende og forædlende. Vi trænger enkeltvis og som folk at se os selv i sandhetens lys. Kun derved kan vi naa frem til den grundige selverkjendelse der er en nødvendig betingelse for sund vekst og fremgang paa livets forskjellige omraade, og da især paa aandslivets omraade, som jo er grundlæggende for livet i det heletat.

Ved en feststund som denne vender tanken sig uvilkaarlig til Gud. Dette er ikke bare fordi religionen har spillet saa stor en rolle i vort folks historie fra ældgammel tid til den dag idag, eller fordi det som er mest karakteristisk for vort folks kultur er i særegen grad gjennemtrængt av religiøse tanker og motiver; men det er fordi vi erkjender den sandhet at gudsforholdet er grundlæggende for baade vort personlige og vort nationale liv. Betingelse for en sand og sund feststemning er derfor dette, at vi i ydmyghet bøier os for Gud og sier med Salmisten: "Hos dig er livets kilde, i dit lys ser vi lys." Gud har i høi grad velsignet det norske folk, og det vil forøke og forædle festglæden vor dersom vi av et oprigtig hjerte gir ham æren derfor.

Paa grundlag av vor tekst vil vi derfor en liten stund tænke paa hvad "GUD GAV OS."

For det første av timelige goder i naturens rike. Selvfølgelig kan disse kun tankemæssig skilles fra de aandelige og evige gaver han har git os. Der er hos den enkelte saa vel som i et folks liv det mest intime samspil mellem det naturlige og det aandelige, det timelige og det evige.

Det kan sies med sandhet, men det bør ogsaa sies i ydmyghet ti vi har Gud at takke for det, at det norske folk er rikelig utrustet med naturlige gaver og evner. Vor historie og vor kultur, vore folkelige bedrifter og frembringelser paa de forskjelligste omraade, baade i fortid og nutid, vidner om et evnerigt folk. Om vi enkeltvis og som folk i alle henseender har utnyttet vore evner og muligheter, er kanske et for nærgaaende spørsmaal til at søke svar paa ved en festlig anledning. Men det tør vel sies, at der hvor vi har feilet, har det som oftest ikke vært paa grund av mangel paa evner.

Dernæst vil vi minde hverandre om at Gud gav vore forfædre et godt land. Mange av eder er født og opvoksne der. For eder er mange av livets lyseste minder knyttet til dette land, og I er knyttet til det med kjærlighetens og taknemmelighetens sterke baand. Men ogsaa mange av os andre, som er født og opvoksne paa denne side av havet, bærer paa en sterk trang til at besøke gamle Norge og se, ikke bare dette naturskjønne land, ti naturskjønhet har vi rikelig av paa denne side av havet, men vi likte at se den bygd, og kanske særlig den gaard, hvor vor egen slegts vugge har staat gennem aarhundreder. Ogsaa utflytterfolket av anden og tredie generation er knyttet til dette land med sterkere baand end mange av dem aner.

Landet som Gud gav vore fædre er i mange henseender et merkelig land, med dets høie fjeld og dype dale, og det mægtige, mystiske hav som bruser mot dets kyst. Et land som ligger langt mot nord, med lang og mørk vinter og med kort men eiendommelig lys og blid sommer. Et land som har git sine børn livsophold kun paa betingelse av strengt og utholdende arbeide. Et land som i særegen grad eier karakter, og som netop derfor har sat saa dype merker paa vort folks karakter.

Det kunde være interessant at dvæle ved de mange værdifulde træk som landets natur har ridset ind i det norske folks karakter. Men tiden tillater mig at nævne bare to, som er av meget stor betydning. Landets natureiendommeligheter har bidrat meget til at livet i Norge har samlet sig i særegen grad omkring hjemmet og kirken. Ved strengt arbeide og nøisommelighet kunde man vinde sig sit livsophold, men som regel ikke stort mer, ialfald for det store flertals vedkommende. Tanken paa at bli rik laa noksaa fjernt og fristet ikke de fleste saa sterkt. Ikke rigdom, ikke overflødig eiendom, ikke bløddagtig nydelse, men selve livet var Hovedsaken, og da især livet saaledes som det næres og utvikles ved hjemmets arne. Første stroferne i fædrelandssangen er derfor saa karakteristisk:

"Ja, vi elsker dette landet, som det stiger frem
furet, veirbidt over vandet, med de tusen hjem, —
elsker, elsker det og tænker paa vor far og mor"—.

Altsaa, livet blomstret i hjemmet, i familiekretsen. Landets eiendommeligheter har tjent til at værne om og fremelske det hjemlige. Og det har bidrat meget til slegtens sundhet og kraft.

Dernæst, uten at gaa ind paa enkeltheter, synes der at være meget ved landets naturomgivelser som vidner sterkt om menneskets avmagt og religiøse trang. De vældige og imponerende bjerg, de dype, ofte mørke dale, sneskred og jordskred, det stormfulde hav, — hvor saart trængte ikke den, som skulde leve sit liv der og vinde levebrød for sig og sine, at sætte sin lid til ham "som kan stormen binde, og bryte bølgen blaa." Det har derfor vært karakteristisk for den norske bonde at tro at "Gud er ataat."

Derfor, selv om landet har vært for lidet til at rumme en sterkt voksende slegt, og selv om det har vært forholdsvis fattigt i materiel henseende, vil vi takke Gud for det land han gav vore fædre. Det har git vort folk skatte der ikke kan vurderes i forhold til sølv og guld.

Men i denne stund vil vi ikke glemme at Gud har git os og vore fædre som drog ut fra gamlelandet et nyt land paa denne side av havet. Ogsaa det er et godt land; et stort land med rik anledning til at bygge sig hjem efter forfædrenes mønster, men ogsaa med fristende anledninger til at forsøke at slaa sig frem til velstand og rigdom. Idet vi takker Gud for dette nye land, la os samtidig be ham om at bevare os fra dets eiendommelige fristelser og farer. I denne forbindelse vil jeg nævne kun en ting. Der er mange som har forsøkt at ta hænderne for fulde, mange hvis liv gaar op i utvortes travelhet og ensidig jagen efter de materielle skatte og bekvemmeligheter. Og resultatet blir, ikke bare skuffelse naar man ikke naar dette maal, men det som værre er, aandelig armod. La os heller ta med os fra vore fædre den erkjendelse, at det at leve et sundt og lykkelig menneskeliv i sit hjem og i sin bygd, selv om det er under forholdsvis fattige kaar, det er en ædlere og mere tilfretsstillende kunst end at kunne grave til sig en overflod av jordisk eiendom. Vore gudfrygtige fædre og mødre lærte den kunst at leve, la os som har fæstet bo i dette store, nye land ikke glemme denne kunst.

Men Gud har ikke bare git os et land at bo i, med en rigdom av timelige og materielle goder. Han har ogsaa git os aandelige goder som er uvurderlige og som i langt høiere grad end de timelige goder har sat sit stempel paa vort folk og bragt os lykke og velsignelse.

"Gud gav os" sit ord! Det bragte lys fra det høie ind i de formørkede hjerter og hjem. Det bragte løsning paa livets vanskeligste og tristeste gaater. Hvor er vi fra? Hvor skal vi hen naar denne korte pilgrimsvandring er tilende? Og naar døden skiller vore kjære fra os, skal vi faa se dem igjen? Hvorledes finde lindring for den saarede samvittighets angst? Hvad er Guds tanke og vilje med hensyn til vort liv? Idet Gud gav os sit ord gav ham os svar paa disse og lignende spørgsmaal. Han aabenbarte sig selv og sit hjertelag likeoverfor den faldne slegt, og den frelse han har beredt for os. Dette Guds ord har vore fædre skattet meget høit. I det fandt de livets store glæde og lyse haab. Derfor sang de av ganske hjerte:

"Guds ord det er vort arvegods,
Det skal vor avkoms være;
…l giv os i vor grav den ros,
…i holdt det høit i ære!
Det er vor hjælp i nød,
Vor trøst i liv og død;
O Gud, i hvor det gaar,
Lad dog mens verden staar,
Det i vor æt nedarves!"

Naar alt samles til ett gaar ordets vidnesbyrd ut paa at Gud gav os sin Søn til frelse. "Ti saa har Gud elsket verden at han gav sin Søn, den enbaarne, for at hver den som tror paa ham ikke skal fortabes men ha evigt liv." Guds Søns opgave paa jord var at frigjøre os fra syndens skyld og straf ved at tilveiebringe en eviggjældende retfærdighet for os ved sin sonende død paa korset, "saa Gud kunde være retfærdig og gjøre den retfærdig som har troen paa Jesus." Vi synes ofte at vi trænger til mange ting; men enten vi forstaar det eller ei, det vi trænger mest av alt, nu og for evigheten, er retfærdighet. Denne vor dypeste trang vilde Gud tilfretsstille da han gav os sin Søn til frelse.

For at meddele os denne frelse og bringe den til virkelighet i vort liv, har Gud ogsaa git os sin Aand. Aandens gjerning er saaledes at omskape og fornye os i hjerte og sind. Av alle Guds gaver synes vi at ha vanskeligst for at fatte betydningen av Aandens gave, og især mindst tilbøilighet til at la den komme til sin ret i vort liv. Men det vidner kun om hvor saart vi trænger til den Helligaands gjenfødende og helliggjørende tjeneste. Uten den er alt andet forgjæves.

I vor tekst peker Paulus paa tre karaktertræk som Guds Aand frembringer hos dem som lyder ham. "Gud gav os ikke motløshets aand, men krafts og kjærlighets og sindighets aand."

Der er noksaa mange i vor tid som synes at mene at aandelighet og sindighet ikke hører sammen; at altsaa en kristendomsform der ikke er gjennemtrængt av et mer eller mindre ubehersket føleri, ikke duer til stort. Men Guds ord sier ikke stort om vore følelser; men det taler meget og ofte om vor tænkning og vor sandhetserkjendelse. "Som et menneske tænker i sit hjerte, saa er han." Gud "vil at alle mennesker

(Fortsættes Side 2.)

DEN NORSK LUTHERSKE KIRKES FÆLLESMØTE.

Barnehjem. Av saadanne har samfundet følgende: Beloit, Bethesda, Homme, Lake Park, Martin Luther, Parkland, Receiving Home. I disse var der den 31te desember 1935 ialt 337 barn.

Beretningen gir oplysning om det arbeide i denne avdeling som kaldes Home Finding. Dette bestaar i at finde kristelige private hjem som er villige til at ta imot barn og opdra dem som sine egne. Dette er blit en betydelig virksomhet. Avdelingen har tre kvindelige arbeidere i denne forbindelse. Mrs. Amalie Granrud varetar arbeidet i Syd Dakota og Jowa, Miss Clarisse Clementson, i Nord Dakota, Miss Elvira Gullixson, i Wisconsin. Sidstnævnte har efter trofast tjeneste resignert og Miss Irene Brathole er kaldt i hendes sted. Der trænges flere arbeidere paa detto omraade. Det kan nok forstaaes naar det sees at antallet av barn som blev hjulpet i aarets løp var 545.

I denne forbindelse henleder bestyrelsen opmerksomheten paa Lutheran Welfare Society i tvillingbyene. Vort samfund overlot en del aar siden til denne organisation at vareta dets arbeide av denne art i Minnesota. Den repræsenterer de lutherske menigheter utenom Synodalkonferensen. Til denne Societys eksekutivsekretær Mr. S. H. Holstad og til foreningen staar vi i taknemmelighetsgjæld for det effektive arbeide som er blit utført.

City and Institutional Missions. Under denne gren gir bestyrelsen oplysning om det arbeide som utføres av vore bymissionærer som disses besøk i anstalter av forskjellige slags. Disse vore arbeidere bringer veiledning, hjælp og trøst til de syke i hospitaler, til beboere av statens ansalter, til ilde stillede familier. Tak uttales til pastor L. C. Foss, som siden sin resignation som præsident for Pacific distrikt, har virket som bymissionær i Seattle, men som nu paa grund av fremskreden alder har resignert. I hans sted er valgt pastor M. L. Nesvig.

Dette arbeide har været drevet i henimot en snes byer i vort land. Antallet av anstalter som er blit besøkt er 247; antallet av besøk, 8,395; antallet av patienter besøkt, 53,222; antallet husbesøk, 1,358; antallet saker i retten, 74; antallet av opbyggelsesmøter, 1,557, med en gjennemsnitlig forsamling av 960; kommunikanter, 1,229; daabshandlinger, 82; egtevielser, 11; begravelser, 126. Utdelt bøker, traktater, blade, 99,401. Betesda missionen i Brooklyn under Mr. Bernt Kollevolls bestyrelse har utført et velsignet arbeide blandt ugifte hjemløse mænd. 123,485 maaltider er blit servert i aarets løp; 19,258 har faat logi; 255 opbyggelser med et totalt antal tilhørere, 32,702; andre tjenester i forskjellige former, 186,292.

Diakonissearbeidet. Bestyrelsen uttaler sin anerkjendelse av det værdifulde og velsignede arbeide som utføres under Søster Superior Ingeborg Sponlands ledelse av søsterskaren i diakonissehjemmet i Chicago. Den haaber denne sak kan bli bedre kjendt iblandt vort folk og at unge kvinder vil træ ind i denne gjerning eftersom de ældre søstre falder fra. Søster Superior Ingeborg Sponland har paa grund av fremskreden alder og ellers svækket helbred resignert fra sin post. Bestyrelsen uttaler 'sin anerkjendelse av den store gjerning hun i sin lange og dygtige tjeneste har utført.

Antallet av aktive diakonisser, 38; antallet av prøvesøstre, 5; elever, 4; ialt, 47; antallet av søstre i aarets løp 3; totalt antal, 50. Døde i aarets løp, 1; søstre "on furlough," 3; søstre pensionert, 1. Aktive diakonisser ved hjemmet 31te desember 1935, 37; prøvesøstre, 7; elever, 4. Antallet patienter i hospitalet, 4,381. Et værdifuldt arbeide drives ogsaa i form av "Day Nurseries and Kindergarten," hvor søsterne tok sig av 145 barn.

Som rektor og prest for hjemmet blev pastor Abner Haugen kaldt og hans kald godkjendt av møtet.

Diakonissehjemmet i Brooklyn, under ledelse av rektor C. O. Pederson, har ogsaa utført en velsignet gjerning i aarets løp.

Bestyrelsen uttaler sin anerkjendelse av det arbeide som utføres av de tre redningshjem.

Resolutioner

Resolutioner som blev antat paa grundlag av bestyrelsens indberetning gik i det væsentlige ut paa at godkjende bestyrelsens handlinger i de to aars løp. De sidste to resolutioner lyder saaledes:

"Samfundet uttaler det som sin overbevisning at i betragtning av stedfindende økonomiske forhold og av den av regjeringen, baade den føderale og statenes, nu foregaaende utvikling av planer, ingen nye velfærds eller barmhjertighetsanfflalter bør for nærværende oprettes blandt os.

Samfundet merker med interesse og anerkjendelse det arbeide i fængselsmissionen som utføres med dygtighet av pastor Roy Olson. Vi anbefaler denne gjerning til vore menigheters hjertelige støtte og medvirke."

Til barmhjertighetsarbeidet bevilget samfundet $150,000.00 for hvert av de to kommende aar.

—Lutheraneren.

Canada Distrikt Aarsmøte.

Canada Distrikt av den Norsk Lutherske Kirke holdt sit aarsmøte i den Norske Mindekirke, Minneapolis, Minn., June 8, 1936, kl. 4 ef. m. Formand Dr. J. R. Lavik ledet møtet og aabnet med skriftlæsning og bøn. Fuldmagtskomiteen ra-

(Fortsættes Side 2)

HYRDEN

Organ of The Norwegian Lutheran Church of Canada.

Rev. H. L. Urness, Editor,
851 Ashburn St., Winnipeg, Man.

Published monthly. Subscription price: One copy, one year 50 Cents.

All contributions, changes of address, and money for the paper kindly send to

Rev. B. O. Lokensgaard, Manager,
722 Main St., Saskatoon, Sask.

Entered as second class matter at the Post Office at Winnipeg, Manitoba.

Forandret addresse. Læserne og især dem som har noget at sende til optagelse i "Hyrden" vil merke sig at redaktørens addresse er nu 851 *Ashburn Street, Winnipeg, Man.*

Utlodning til indtægt for kirkelige gjøre maal. Det er glædeligt at kunne bringe læserne noget om "utlodning" eller "gambling" inden kirken til indtægt for at fremme dens arbeide. Vil be alle læse Miss Riggle's skrivelse under W. M. F. Det er paa tide at nogen har mot at slaa til lyd. Tak skal Miss R. ha for at ha aapnet diskussion om den sak. Der er kvindeforeninger som driver det saa langt at al penge indsamling maa omtrint bli ved en eller anden slags Lodtrækning "chance." Forskaf dig og læs pastor Johannes Hoifjeld: "What about Church Suppers and the Like?" Kan faaes ved at skrive til Christian Radio Mission, 2601 Second Ave. So. Minneapolis, Min.

Oktober nummer. Paa nylig avholdt møte av Missionskomiteen blev det besluttet at sætte igang en "Drive eller Campaign" med det maal for øie at skaffe nye abonnenter paa Hyrden, saa at der minst blir 1000 holdere og derved gjøre det muligt at utgi bladet to gange om maaneden. Oktober numret vil bli paa 8 sider og bli hovedsakelig viet til fremme for nævnte plan, og pastor A. M. Vinge er valgt at forstaa arbeidet. Abonner nu straks saa de ikke mister alt det gode læsestof der vil komme i Oktober numret og derved vil du hjælpe at forøge abonnents listen. *Læsestof* for Oktober numret av Hyrden maa vare i redaktørens hænder senest 20de Sept.

—U.

(Fortsat fra Side 1)

skal bli frelste og komme til sandhetens erkjendelse." Man blir altsaa frelst, ikke ved at komme op i en følelsens rus, men ved at komme til sandhetens erkjendelse, en virkelig tilegnelse i hjerte og liv av Guds aabenbarte sandhet. Aandens gjerning er at hjælpe os hertil. Jesus siger, "Naar han, sandhetens Aand kommer, skal han veilede eder til hele sandheten." Dette skjer fornemmelig gjennem det aabenbarede Guds ord, ti efter det alene kan aanderne prøves og det alene kan gi vor tænkning det rette sandhetsindhold. Sindighet er en av de mest værdifulde karaterttræk vi har arvet fra vore fædre. Men denne naturlige tilbøilighet til rolig og nøktern tænkning maa forøkes, forædles og veiledes ved Guds Aand og Guds ord, dersom den skal naa sit rette maal.

Vi lever i en opreven og vanskelig tid. De økonomiske og sociale vanskeligheter synes for mange næsten overvældende. Som følge herav blir mange ængstelige og forvildede, og de fristes sterkt til at gi agt paa vildledende røster. Saadanne oprevne tider har altid git sværmeraander deres gyldne anledning til at føre de ubesindede og ubefæstede ut i vildfarelsens ørken. Dette gjælder ikke bare paa det økonomiske og sociale, men kanske endnu mere paa det religiøse og moralske omraade. Der er i alt dette sterk opfordring til alvorlig og rolig tænkning, under Guds ords og Guds Aands oplysning og veiledning. Herren gi os "sindighets aand" i rikt maal, saa at vi ved hans naade maa kunne bevare den dyrebare arv vi har faat fra vore fædre.

Vor tekst betoner endvidere at "Gud gav os kjærlighets aand." Dette angir livets høieste art. "Gud er kjærlighet" og "Guds kjærlighet er utøst i vore hjerter ved den Helligaand, som er os given." Saaledes vidner Guds ord. Men hvad vil det si at Gud elsker os? Er det det, at han har medlidenhet med os? At han holder av os som en fader holder av sine børn? Ja, uten tvil indbefatter det dette og meget mer som kunde nævnes; ti kjærlighet er "fuldkommenhetens sambaand." Men kjernen i Guds kjærlighet er, at han vil vort sande vel. Derfor har han gjort, gjør nu og for fremtiden vil gjøre alt det som guddommelig visdom og kjærlighet magter for at vi kan naa livets høieste og bedste maal. Den Almægtige og Naadige vil os vel; men dette saaledes at det stemmer overens med retfærdighetens og hellighetens evige love, ti kjærlighetens Gud er en hellig Gud.

Saaledes er det ogsaa, skjønt i sterkt begrænset form, med den kjærlighet som Gud ved sin Aand utøser i sine troende børns hjerter. Den bestaar ikke bare i ømme følelser. De er der ogsaa, og de har stor værdi. Vi skal ikke foragte dem, ti ogsaa følelserne er git av Gud. Men den kristelige kjærlighets rygrad, om vi tør bruke det uttryk, er den gode, av Guds Aand fornyede vilje. Det er netop denne vilje som ogsaa gir kjærlighetens ømme følelser den grad av fasthet og stadighet de eier. Dette angir altsaa kristenlivets art og karakter. Jesus sier, "Et nyt bud gir jeg eder, at I skal elske hverandre; ligesom jeg har elsket eder, skal ogsaa I elske hverandre."

Som kristne er det vor opgave at fembære for verden vidnesbyrd i ord og handling om Guds kjærlighet til den faldne slegt. Hvor saart trænges ikke dette idag! Det er rædselsfuldt hvorledes selviskhet og graadighet og lovløshet og mistænksomhet og hat driver nationerne henimot en ny verdenskrig, som dersom den kommer vil uten tvil bli ubeskrivelig voldsom og ødelæggende. Og de økonomiske og sociale vanskeligheter, hvorledes finde løsning paa dem? Vi tar neppe feil naar vi sier at grundskaden er ikke fornemmelig mangel paa indsigt og visdom, men mangel paa godt hjertelag. Guds ord sier, "Bevar dit hjerte fremfor alt det som bevares; ti fra det utgaar livet." Men Guds naade alene magter at fornye menneskehjerterne og fylde dem med sand og ren kjærlighet. Guds naade i Kristus Jesus er derfor den eneste lindring og lægedom for slegtens syke og forvendte hjerte. Hvor en som har oplevet sandheten av Pauli ord, "Gud gav os kjærlighets aand," har til opgave at være vidner om dette.

Men nytter det? Magter vi at utrette noget? Ja, denne vidnetjeneste som Gud har git alle sine troende børn behøver ikke at være forgjæves, ti det heter endvidere i vor tekst, "Gud gav os ikke motløshets aand, men krafts aand."

Efter almindelig menneskelig maalestok var den opgave som Jesus gav sine første disciple urimelig stor og vanskelig, ja rent umulig. Men Jesus var ikke begrænset til det menneskelige, og derfor heller ikke hans disciple. Det vidner Jesu ord om, "Mig er given al magt i himmel og paa jord; gaa derfor ut og gjør alle folkeslag til disciple . . . Se, jeg er med eder" . . . "Jeg sender over eder det som min Fader har lovet; men I skal bli i Jerusalem, indtil I blir iført kraft fra det høie." . . . "I skal faa kraft, idet den Helligaand kommer over eder, og I skal være mine vidner baade i Jerusalem og i hele Judæa og Samaria og indtil jordens ende." I lydighet mot dette bud og i tillid til disse løfter gik denne lille discipel flok ut og vandt utrolige seier for Guds rike, og bragte de rikeste velsignelser baade for tid og for evighet til dem som de virket iblandt. Guds Aand forvandlet dem fra svake og frygtagtige og uduelige mennesker til modige og dygtige vidner som i Guds kraft gik fra seier til seier. Idet de saa tilbake over sit liv og sin vidnetjeneste kunde de derfor med sandhet og utav en rik erfaring si: "Gud gav os krafts aand."

Vi trænger idag, ikke en ny Pinsefest, ti Guds Aand er engang for alle utgydt over den nytestamentlige menighet; men vi trænger idag som skjeldent før en fornyet tro paa Guds usvigelige løfter og en fornyet lydighet mot Guds bud og Guds Aand. Herren gir sin Aand "til dem som lyder ham." Gud kan og vil ogsaa idag bruke i sin tjeneste og gjøre underverk ved dem som i barnlig enfold tror hans ord og i lydighet gaar hans erinder.

Det er ikke bare i naturens rike at markerne og trærne skriker efter regn. Vi er nu midt oppe i en aandelig tørkeperiode. Derfor passer saa godt idag den velkjendte bønnesalme:

Dug fra himmerige,
Markerne de skrige
Efter foraars regn.
Lad nu strømme flyde
Sæden overgyde
I hver himmelegn!
Giv den rod og trivsel god,
Lad med frugt din have smykkes,
Og lad Guds ord lykkes.

Giv i alle sager
Værk og vilje fager,
Led os i dit lys!
Se ind til vor jammer,
Gjør vort hjertekammer
Til dit eget hus!
Løs os dog av syndens aag,
Lad os fri i Kristus findes,
Til Guds hjerte bindes!

(Præken holdt ved Bygdelagsstevnet i Prince Albert, Sask., Søndag, den 19de juli, 1936, ved J. R. Lavik.)

(Fortsat fra Side 1)

poterte 25 prester og 6 delegater tilsammen 31. Paa forslag blev alle nominationer til valg foreslaaet i aabent møte. Følgende rapoterte: "Hyrden"'s financial Statement" ved pastor B. O. Lokensgaard læst ved Dr. Lavik. Redaktør for Hyrden, pastor H. L. Urness. Sekretær for Hjemme Mission, pastor A. K. Odland. Bethania Sunset Home, Bawlf, Alta., pastor P. Lerseth. Pastor E. E. Hoff "Lutheran Voice." Kasserer Hr. H. L. Egeland, Midale, Sask. Alle raporter blev antat av møtet. Følgende valg blev foretat: Board av Trustees, Bennie Anderson, Tofield, Alta. J. E. Marken, Estevan, Sask., og Luvig Pederson, Round Hill, Alta. Tellere under møtet valgtes Pastorerne J. A. Berge, A. H. Holm og Del P. Henricks. Board av Elementary Christian Education: Prof. C. Ronning, Alta. Board av Management for Outlook College: (Til at fylde vakansen efter avdøde L. E. Haave), Ed. Mickelsen, Hoey, Sask. Hjemme Mission: pastor A. K. Odland, gjenvalgt. Redaktør for Hyrden: pastor H. L. Hurness, 851 Ashburn St., Winnipeg, gjenvalgt paa et aar. Forretningsfører for Hyrden: pastor B. O. Lokensgaard, 722 Main St., Saskatoon, Sask., gjenvalgt paa et aar. Paa forslag blev "Colinezation Bureau" nedlagt. Aarsmøte komite samme som før, formand, viseformand og sekretär. "Home Mission Council": Pastor E. E. Hoff, gjenvalgt. Lutheran Voice: G. W. Lokensgaard, Prince Albert, gjenvalgt. H. L. Egeland, kaserer, gjenvalgt. Financial Sekretary, pastor G. Ostrem, gjenvalgt.

Prof. K. Bergsagel rapoterte fra Outlook College. Med hensyn til raporten git av Board of Education og Board av Trustees med hensyn til skolerne i distriktet blev saken grundig overveiet og møtet valgte Dr. Lavik, prof. K. Bergsagel og prof. C. Rønning at konferere med overfor nævnte komite angaaende financiel støtte for Outlook og Camrose.

Følgende nye prester blev optat i distrektet: pastor Jacob B. Stolee, Macoun, Sask., N. S. Magelsen, Crooked River, Sask., E. O. Walker, 370—4th St., W., Medicine Hat, Alta., J. T. Dahle, Watrous, Sask., C. S. Lystig, Edmonton, Alta.

Paa forslag blev Board of Education forøget med et medlem fra hver province (Sask. og Alta.) for et aar. Følgende blev valgt: pastorene I. Saugen, Alta., og J. Stolee, Sask. Paa forslag blev Hjemme Missionskomiteen bemyndiget til at anbefale to mænd som evangelister. Ved reisning tilønsket aarsmøtets medlemmer vise-formand J. P. Tandberg, nylig 70 aar, Guds rike velsignelse. Møtet hævet. med Fadervor og Dr. Lavik lyste Herrens velsignelse. — K. O. Kandal. (Beklager at dette referat kommer saa sent. Skylden er mangel paa rum. — Red.)

Spredte bemerkninger angaaende "The Bible Camp", for Swift Current Kreds.

Den 4de aarlige "Bible Camp," indenfor ovenfornævnte kreds, blev avholdt, i "Tjomsland's Park", ved Swift Current, (i nærheten av byen Mimmie,) den 14.—19. juli, 1936.

Endog ved aapningen var ganske mange tilstede. Saa det kom vel med at komiteen, som hadde med ordningen at gjøre, hadde sikkret sig et større telt at holde møtene i, end det man hadde ifjor. Med to større telt sadt op, og saa en hel del smaa telte rundt omkring, ind imellem træerne, saa det ut, som en eltby. — (Det indbetattet voksne og barn, selv om de ikke var tilstede hele tiden.) Paa søndag, sidste dagen, var der nok en forsamling paa over 300 tilstede.

Det saa ut, som at dem som var tilstede, hadde en velsignet tid. Naar man tar i betragtning, at der var saa mange tilstede, — og ute i det frie, saa var det vederkvægende at mærke sig den gode, sømmelige optræden — til alle tider, av de yngre saa vel som de ældre.

Hovedtaleren iaar var, pastor A. K. Odland, ifra Torquay, Sask. Det var især Nehemias Bok han behandlet. (Pastor Tjomsland ifra Montana, skulde ogsaa ha været med. (Men han blev desværre forhindret ifra at komme.) Av kredsens prester som var tilstede og tok del var: Thvedt, Ostrem, Kandal. Der var ogsaa et "String Band", med Mr. Gerhard Ostrem som leder. Og et kor under George Gilbertson's ledelse. Det var vakkert og opløftende at høre paa sang og musik dernede i skovlunden.

Dette aar, hadde vi ogsaa et Bibleotek, "in our camp." Augsburg Publishing House, Minneapolis, Minn., hadde git os et saadant. Endel prægtige bøker!

Saa mange uttalte sin glæde over anledningen de hadde til at være tilstede ved denne "Bible Camp." Mange uttalte ønsket om noget lignende neste aar.

Kredskomiteen som er valgt til at ordne med "Bible Camps" og "Bibel Kursus" om muligt, bestaar av følgende: pastor K. O. Kandal, formand, pastor G. J. Ostrem, sekretær, Mr. A. B. Solberg.

Indbydelse foreligger allerede for næste aars "Bible Camps." Er der nogen som har raad og vink at gi, hvad overfor nævnte virke angaar, saa skriv til nogen av medlemmerne, paa overfor nævnte komiteen.

Nogen spør allerede om der blir Bibelkursus til vinteren. Vi har det under overveielse. — Mer senere. K. O. Kandal.

SKAL HYRDEN UTKOMME TO GANGE MAANEDLIG?

Missionskomiteen, som ogsaa er "Board of Management" for Hyrden, bestemte paa sit sidste møte, i Moose Jaw, Sask., den 25.—26de August, at søke at faa flere tingere paa Hyrden. Det blev sat som maal at prøve at naa et tusind tallet inden utgangen av dette aar, og det skulde vel ikke være saa vanskelig at naa dette maal om vi alle tar fat.

Der har vært uttalt ønsket om at bladet burde utkomme to gange om maaneden. Her er nu anledning for alle som ønsker dette, at faa være med og gjøre sit til at ønsket kan bli realiseret. Komiteen besluttet nemlig at saa snart som Hyrden faar et tusind abonnenter, skal det utkomme to gange maanedlig. Vi bør alle være interesseret i dette og gjøre vort til at dette maal kan naaes.

Past. A. M. Vinge, Fairy Glen, Sask., blev valgt til at forestaa denne "drive". Han lovet at gjøre sit bedste; men vi forstaar alle at skal det lykkes, saa maa alle som ønsker bladets trivsel og vækst ta fat med at samle abonnenter, hver paa sit sted. Prisen er 50 cents aaret. Komiteen lover at for hver ti nye abonnenter, indsendt paa en gang, faaes et frit.

Past. Vinge vil selv skrive om saken og orne med indsamlingen. Bladet er nu gjældfrit. Vi ønsker vist alle at faa det utgit mindst to gange maanedlig og dette vil altsaa ske, dersom vi nu vil gaa ut at samle abonnenter. Lad os nu vise hvad vi kan gjøre naar vi bare vil.

—*A. K. Odland.*

For God so loved the world, that he gave his only begotton Son, that whosoever believeth on him should not perish, but have eternal life.

THE GOOD SHEPHERD

I AM THE GOOD SHEPHERD. John 10, 11.
ORGAN OF THE NORWEGIAN LUTHERAN CHURCH OF CANADA.

He that believeth on him is not judged: he that believeth not hath been judged already, because he hath not believed on the name of the only begotton Son of God.

Winnipeg, Manitoba, September 1936

Dr. I. C. K. Preus skriver i "Lutheraneren" om Verdens-Søndagsskolemødet i Oslo bl. andet: "Det er ikke bare et Indtryk — jeg er forvisset om at det er en Kendsgjerning, at De Forenede Stater staar idag i større Fare for at avkristnes og gaa over til et nyt Hedenskab end noget andet civileseret Land. Ikke bare av den Grund, at Halvdelen av vore Barn og Ungdom ingen Kristendomsundervisning faar, — der er tyve Millioner Barn og Ungdom mellem fire Aars og tyve Aars Alderen som ingen Kristendomsundervisning faar, — men fornemmelig av den Grund, at flere Millioner av de Barn som er i Landets Søndagskoler ikke virkelig blir undervist i Guds Ord, saa de lærer at kjende Jesus Kristus som sin og Verdens Frelser. Isteden derfor oplæres de i en Slags Humanisme, idet der gjøres Forsøg paa at fremelske det Gode som man sier findes i ethvert Menneskehjerte. Frelsen, forsaavidt som der tales om nogen Frelse, bir da ved egne personlige Evner og Bestræbelser. Sandelig trænger vi med fornyet Kraft at ta fat paa en grundig Undervisning av Barna i sand Kristendom. Som Biskop Lunde saa træffende sa i sin Aabningstale: "Det er ikke bare, at Kristus er Verdens Haab, men Kristi Haab, for Verden ligger iBarna."

—Skandinaven.

CANADIAN LUTHERAN BIBLE ISTITUTE.
Camrose, Alta.

Dear friends and readers of Hyrden: "Looking unto Jesus." I feel I should send a greeting to our many friends and remind them of our Canadian Lutheran Bible Institute. So many ask for the opening date, which this year will be Nov. 9th. And then we have the same faculty as last year pastors Trygstad, Bernhardson and Hilde.

We are planing for a four months course and the approximate cost is about fifteen dollars a month. That should include room, board, registration fee and books needed. I shall ask Hyrden to print the program so all may see what we shall have this coming year. You may find some of the former students and be able to buy some of your textbooks from them, cheaper than new ones.

We trust many will decide to come to the Bible school this fall. The crops are fairly good and prices are better. From so many pastors we hear that they need helpers in their church work. The best way is to work for some of your young people to take a course at the Bible school and you will find yourself surrounded by a band of willing helpers who are able to lead and teach. In some places the Ladies' Aid and the young people's societies have helped some promising youth come to the C.L.B.I. and the results have been very satisfactory. Again we wish to remind our Christian friends of doing something for a building for the school. So far we have been borrowing and renting a little school house, but it is far from what it should be. If we would prayerfully consider what is the most important part of our childrens training; we would do all we could to prepare them for the spiritual struggles that shall meet them. We should often find greater joy and fruits from their lives if we would give more gladly and freely toward helping them in their spiritual training. Pray about this friends and while it is fresh in your mind send in as large a gift as you can to the Bible school treasurer A. G. Lewis, Camrose, Alta., and you will feel richly repaid by your Lord both for time and eternity.

I wish to encourage all who wish to come to the Bible school this winter to send in your application early. If you desire any information write us and we shall mail you our circular giving you the necessary information about the expenses, course, etc.

Yours in Christ's glad service,

G. M. Trygstad, Dean.

Courses of Study Offered.

FIRST YEAR

Fall Term Hrs.	
	Biblical Geography 1
Bible Introduction 1	Luther League Work 1
Genesis 4	*Winter Terms* Hrs.
Matthew 2	Matthew 2
Phillipians 2	Book Synopsis .. 1
Catechism 2	Acts 3
Personal Evangelism 1	Romans 2
Singing and Hymnology .. 1	Personal Evange-
Hymnology .. 1	History of Missions 1
Catechism 2	Einging and
Teachers Training 1	lism 1
Public Speaking 1	

SECOND YEAR

Fall Term	*Winter Term*
Book Synopsis .. 1	Luke 1
Joshua 2	Book Synopsis .. 1
St. Luke 2	Kings 2
Ephesians and Colossians 2	1 Corinthians ... 2
Bible Doctrine .. 2	Bible Doctrine .. 2
Personal Evangel. 1	Church History.. 2
Public Speaking.. 1	Teachers Training 1
History of Missions 1	Personal Evangelism .. 1
Singing and Hymnology .. 1	Public Speaking . 1
Teachers Training 1	Singing and Hymnology .. 1
	Home Missions . 1

THIRD YEAR

Fall Term	*Winter Term*
	Book Synopsis .. 1
Galatians 1	Isaiah 3
Book Synopsis .. 1	John 3
Prophetic Studies 1	Revelations 3
Samuel 3	Distinctive Doctrines 1
Hebrews 3	Teachers Training 1
1 John 2	Homoletics 1
Teachers Training 1	Personal Evangelism ... 1
Homoletics 1	Missionary Survey 1
Personal Evangelism ... 1	Singing and Hymnology ... 1
Singing and Hymnology ... 1	

1936 BUDGET — Aug. 31, 1936.

District	Amount Raised	Apportionment	Status	Per Cent Raised
EASTERN	70,806.88	226,626.00	155,818.12	31.2
N. MINN.	38,138.85	91,875.00	53,736.15	41.5
S. MINN.	73,360.75	233,068.00	159,707.25	31.4
IOWA	38,552.62	115.063.00	76,510.38	33.5
S. DAK.	29,563.23	87,369.00	57,805.77	33.8
N. DAK.	26,316.17	84,875.00	58,585.83	31.
ROCK MT.	6,435.08	10,500.00	4,064.92	61.
PACIFIC	8,179.17	22,750.00	14,570.83	35.9
CANADA	2,146.76	7,875.00	5,728.24	26.6
NO. DIST.	458.36			
LUTH. STUDENTS	360.56			
BY FUNDS				
EDUCATION	71,642.68	262,000.00	190,357.32	27.3
HOME MISSION	78,631.38	225,000.00	146,368.62	34.9
CHARITIES	46,153.16	143,000.00	96,846.84	32.2
GENERAL FUND	13,765.34			
	294,289.24	880,000.00	585,710.75	33.4

"And Jesus came and spake unto them saying, All power is given unto me in heaven and in earth. Go ye therefore and make disciples of all the nations." (Matt. 28: 18—19).

Obedient to this last commission of our Lord Jesus Christ our Church is in the midst of her great work both at home and abroad. Her task is a God-given task. It is His work and His will. This gives us our courage and inspiration.

—A. J. Bergsaker.

Dødsfald.

S. P. Nelson, en av pionererne av Helsdale distriktet, sydvest av Humboldt, Sask., pastor R. O. Torpes kald, døde Søndags eftermiddag juli 19de, 83 aar gammel. I tre aars alderen kom kan fra Norge og bosatte sig i nærheten av Madison, Minn., Franklin Co. Han gik ind i en av pastor O. A. Ostbys menigheter, og forblev hans trofaste ven indtil sin død.

I 1890 kom missionererne O. G. Næstegaard og Signold Netland til Franklin Co., Minn. Sammen med Ostby fik de istand en svar vækkelse. S. P. Nelson blev vakt. Siden den tid har han været et salt og et aandeligt lys som har vundet folks respekt. Fra Franklin flyttet han til Humboldt distriktet i Sask. Her var han med og grundlagde Hoiland menighet. Ved begravelsen i Humboldt forettet pastor Peter E. Nelsen og C. L. Jothen. Velsignet være hans minde.

—Peter E. Nelsen.

Dødsfald.

Atter har en av pionererne ved MacRorie, Sask., vandret bort. Fritjof Finstad var født i Løiten Norge den 14de Sept. 1879. Han forlod Norge i 1901, og bosatte sig i Harvey, N. D., hvor han arbeidet en tid av 4 aar. Han kom til Canada i 1905; og tok op homestead sydøst fra MacRorie, hvor han bodde stadigt, undtagen omkring 6 aar, som han rentet bort sin farm. I den senere tid har han lidt av diabetes, og blev taget til hospitalet i Saskatoon Feb. 25 hvor han avgik ved døden den 1ste mars, og da han frimodig bekjendte sin tro paa Jesus som sin frelser fik han, som jeg haaber, gaa til hin himmelske hvile. Han blev begravet fra den Lutherske Kirke i MacRorie under stor deltagelse og lagt til hvile paa Lake Cateau gravjord. A. Hjortaas forrettede i kirken og ved graven. Han efterlater sig en broder, Mikel Finstad, MacRorie. En søster Mrs. Martha Lithun Harvey, N. D., en broder og 2 søstre i Norge.

—A. Hjortaas.

Til "Hyrden."

Det er sundag. Hev lese igjenom "Hyrden," ogsaa leksa or bibelen; men det er heilt uraad aa skyne kva "radio" har aa segje, daa det er hellar storvier. Gaar eg so ein tur paa vegen. Tru ljonet nokon gong kannhende kunne raake so store tre som her, to graner, vin lenger up enn alle. Kvorfor sendar ikkje Skaparen meir regn? "Han let det ikkje regne over den uretferduge," sa ein person her nylig. (Om saa skjer er det straf til ydmygelse for vantroens synd. Guds Ord sier dog: "Gud lar sin Sol opgaa over onde og gode og lar det regne over retferdige og uretferdige." Red.) Nu utpaa dagen teiknar det til regn meir enn fyrr, eg vonar og ber innarlig at det vert aalvor-Nokre fuglar der nede i tjørnet likar visst ikkje aa verte uroa, Dei fyker og skrik. Ein, tykkjest meir vitug een dei andre og skal truleg vise korleis ein skal synje. Undarlig bad eg ikkje vor Skapar um regn? og no, kort etter takker eg hjartelig for det gode solskinet. Sankar saman nokre blomar, men gløymar dei likevel att der paa strandbredda; gule, paa lange stilker, høgt fra vatnet dei rekker. Kven skapa den blomkoppen? den liknar mest smør, i toppen kreta, pynta som til skrud, reine hjarta møter Gud. Beste helsing fraa —Magnhild Dragseth, Columbine, Alta.

Bekjendtgjørelse.

Paa indbydelse fra Carrot River Valley menighet, Pastor A. M. Vinges kald, holder Prince Albert Kreds sit høstmøte om Gud vil, den 16.—18. Oktober. Aapningpreken av Pastor N. S. Magelssen. Indlednings preken Pastor C. L. Dalseide. Tema: Joh. 4: 1—26.

Pastor A. M. Vinge, Secreter.

Prinec Albert Kreds Indremissions forening holder sit aarsmøte sammen med Prince Albert Kredsmøte. Paa grund av at saa faa motte frem blev det saa bestemt paa møtet i Lake Park i sommer. Kredsen har sit høstmøte om Gul vil i Carrot River Valley Menighet, Pastor A. M. Vinges kald, den 16.—18. Oktober. Alle som er interesseret i Indremission Foreningensarbeide vil komme saa at aars møtet for Foreningen kan holdes.

—H. A. Hanson, Formand.

WOMEN'S MISSIONARY FEDERATION

Mrs. S. B. BRUN, Editor,
Broderick, Sask.

As Dist. Mission Box Secretary, may I remind you that the time for the ingathering of our Mission boxes and our contributions to Home and Foreign Missions is drawing near. We are daily faced with financial problems and may wonder how we can share our slinder means with our brethern in faith here in America and those beyond, who are yet outside the Christian church. I want to refer you to an idea which St. Paul suggests in the epistle to the Colossians ch. I; 18, "That in all things He may have the pre-eminence." We, in favoured districts, frequently hear sermons on the character of our Divine Redeemer, we share in His Risen Life through the Sacraments, and our children join us in worshipping Christ the King. But there is the other side—our response to the claims of Jesus our Lord. So we turn to our mission box and drop in our offerings. Here let me urge you, as I urge myself, to dedicate that offering so that in all things Christ may have the pre-eminence that He may be first in our thought, the inspirer of our plans, the hope of the future, and as an echo, as it were, pray that all our offerings may be used that Christ our Lord may be "pre-eminent-" in the heart and life of all those in Africa and China, Madagascar and wherever the Christian church is witnessing to His gospel. Forward your contributions direct to head quarters: Rev. H. O. Shurson, 425—4th St. So., Minneapolis, Minn. Also state that it is Mission Box money, to be divided equally between Home and Foreign Missions. Give name of Society, pastor and congregation. Your congregation will receive credit on its budget for amounts of mission box money sent in. May we all then do our share in helping to make this year a most splendid one for our Mission Box Service. And let us remember that God will bless our offerings even though the sum may be small. He will accept our gifts and then send them out again into the work of His church with multiplied worth.

—Agnes Anderson,
Dist. M. B. Secretary.

Our Outmost for Christ in the Ladies Aid.

This is a big subject, far too big for me to adequately handle. A theme upon which much could be written, but I venture to mention only a few things for our consideration. First what do we mean by *utmost.* Our dictionaries tell us that it is the most that *can be,* the greatest power, degree or effort. To me it means the best that is in us for Christ. If we take Him as our example we will serve him to the utmost, with our bodies, minds and hearts even as Christ spared not his body in his service for us and all mankind. Many times he was greatly fatigued from his weary travels on foot, as he went about doing good, and his mind was always centered upon the sufferings and needs of the people about him, with a heart always open to and who might call upon him for help in time of need. We have many examples given us, and I would call to mind the one in both Mathew and Mark's gospels where He was weary in body and mind and very sorrowful as he came with some of his desiples to Gethsemane, and said to them: "Tarry ye here and watch." He then went a little apart from them to pray, and when he returned, he found them asleep, and said to them: What! could ye not watch with me one hour? I fear too many of us are asleep today, when it comes to service for Christ, so we must then consider, first, what Christ means to us. Is he just one of whom we have heard, and in whom we believe as a great teacher, such as Socrates, Savowrola and others whom we could mention, or do we know him as our personal Savior our councillor and guide in all our daily trials and perplexities?

If the latter is *our* Christ, we will serve Him with our whole hearts, and be guided by Him, through prayer, in our homes, in society in general, in our church and Ladies Aid. Our work, or a large part of it, for Him in the home will mean a consecrated effort, by example as well as precipt, to bring up our children in the way they shall go. Then we have the promise that when they are old they will not depart from it, and thus we can help send out workers for Him in the days to come. In society in general it will mean a careful walk and conversation, with charity for all and a kindly helpfulness toward all whom we may call our neighbors, according to the parable of the Good Samaritan.

In the church or Ladies Aid it will mean using our talents, be they many or few, toward the upholding of Christ's principles, and the keeping of the faith once delivered to the saints. I recently came across an article on "The Old Faith" by one Sidney Dark and want to give you a paragraph or two from it. He says: "The men

and women who find in the old faith not only the solution of the problems of life but the strength to face its difficulties and the promise that there will eventually be splendid compensation for its disappointments, cannot be brushed aside as the victims of superstition in an age when famous scientists converse with ghosts by the eccentric method of table gyration. In more recent times almost all the most appealing, the most wonderful, the most selfish figures in human history have been men to whom the *Faith* has been the inspirer of action and the incensetive to good works. Father Domien spent his life among the lepers because he was a Christian. I have never heard of a man leaving comfort and living on a lepers island just because he believed in evolution, was convinced that men were descended from apes and disbelieved in the Virgin Birth.

Saints, alas! are rare figures in any age, but no age has been without Christian saints; men and women have made infinite sacrifices, who have spent themselves in the service of their fellows, asking no recognition. Many such men and women are living in the world today.

Where are the saints of unbelief? How many sisters has evolution sent to the slums? Here once more, common sense justifies belief. The faith that can create saints of an infinately greater importance than a machine that can separate an atom into a million particles.

A belief in the Christian faith has revolutionized the conduct of millions of human beings. It has made cruel men kind, it has made the selfish, unselfish, it has inspired generations of service. I cling to the faith, therefore, says he because I am a sane, hard-headed person, not to be bamboozled by test tubes and not willing to accept guesses as facts, because the guesses come from professors of European reputation."

The author of this is a well known journalist and editor of London, Eng. We expect such defenders of the faith among our clergy but it is comforting to have such thoughts come from a layman. As Christians then, we should have our L. A. meetings devotional to the extent that it's members might be inspired to serve even as Christ was willing to serve, when here among men. As social beings, we should endeavor to have all the women who are members of our church, as members of the L. A. also so that we may be a mutual help to one another, for we know that in union ther is strength. Jesus said: When two or three are met together, in my name, then am I in their midst, as with His help, and all working together, we may be able to visit the sick, or needy in our own locality; lend a hand in any way possible, and with our prayers aid those who cannot be reached by us personally.

Robert Browning in his little poem, "Duty" say: "The sweetest lives are those to duty wed, Whoes deeds both great and small, Are close knit strands of unbroken thread, Whose love ennobles all, The world may sound no trumpet, ring no bells; The book of life, the shining record tells. Thy love shall shout its own bratitudes, After it's own lifeworking. A child's kiss on thy singing lips shall make thee glad; A poor man served by thee shall make thee strong; Thou shalt be served thyself by every sense. Of service thou hast rendered."

In a national way, while of secondary importance, we can and should also serve. Not as some seem to look upon the L. A. as merely a money-making machine, but as good stewards "rendering unto Caesar the things that are Caesar's and unto God the things that are God's." During these years of depression, as we call it, there has been a tendency in some localities and churches, toward *making money*, as they express it, in most any way possible, even to the extent of raffling or gambling, which is a harsher word, but none the less fitting. Let me ask you, would that be Christ's way? Did he ever try to get something for nothing? I have known this method being used by organizations of some denominations of the Christian church for many years but not until recently have I heard of it's being done by some organizations in our own Lutheran church, and I cannot refrain from making a protest in all kindness and sincerity against it *here and now*. Would anyone buying a *chance* think of *Christ* or something for *self*. A number of years ago I was present in a L. A. meeting where an article had been offered to them, to be raffled off for the benefit of the owner as well as the L. A. and there were objections raised by some of the members, when one woman said: Well, the others do it, why shouldn't we? Another member said: Does that mean that because a another person or society gambles, robs or commits any other unlawful act, that we have license to do the same? With that the subject was dropped, and to this day, I believe, there has never been such a thing suggested in that society, and I am hoping that if there are any of our good Luth. L. A.'s in this circuit that have been using this method of raising money, that they may stop and think: would that be Christ's way? God loveth a cheerful giver but he does not ask it otherwise. Remember the widows mite. Many have lost money these past years but it was not money they put into the kingdom of Christ. They lost money and because money had become their God, they felt they had lost everything and that there was nothing to live for. In truth they had nothing to live by. Dr. C. M. Jung in his book: "Modern Man in Search of a Soul," witnesses to the fact that of the thousands of patients who have consulted him in the past few years most had plenty to live on, something to live for, but nothing to live *by*. And what a tragedy! It is gold or God, Christ or Barabbas, today as ever. So now amid the turmoil of materialism, selfishness and strife among nations. We must hear the call: "Choose ye today whom ye will serve." So then as Christians in the Ladies' Aid, let us give of our bodies, minds, hearts and material possessions, according as we have been endowed, to the utmost.

Can we do less than this for Him who has given all for us even to death on the cross, that we might have *life?* If we put Christ *first* in our Ladies' Aid's as well as in all other earthly activities, then we have His promise: "Lo, I am with you always even unto the end, "and if Christ be with us and for us, who can be against us.

It might be well for us frequently to recall the admonition given in the closing verses of the 12th chapter of ecclesiastes: "Fear God and keep his commandments: for this is the whole duty of man. For God shall bring every work into judgement, with every secret things, whether it be good or whether it be evil."

Paper given at Saskatoon meeting by Mrs. J. H. Riggle, Outlook, pres. of the W. M. F. of Saskatoon Circuit.

YOUNG PEOPLE'S LUTHER LEAGUE

Rev. A. M. Vinge. Editor, Fairy Glen, Sask.

The Choral Union.

Two years ago at our Y.P.L.L. District Convention at Moose Jaw, at Dr. N. M. Llvisaker's suggestion, a choral union was organized. Rev. E. E. Hoff was elected president and Miss Ethel Herrem of Moose Jaw secretary. Mr. Oscar Mossing of Viceroy had been the director for some time and was reelected at Moose Jaw. A motion was made and carried that the executive committee also act as music committee.

At the convention in Saskatoon two years later a constitution was adopted. A motion was made and carried that the songs to be sung at the National Choral Union in 1937 also be used for our next District Choral Union concert in 1938. The Songs are:

The Heavens Resounding. — Beethoven.
Grant me True Courage Lord, (E. C. Schirmer, No. 313). J. S. Bach.
In Heavenly Love Abiding. — Mendelssohn.
Sabbath Morn. — Kjerulf.
This Night. — Choral.
O Praise the Lord of Heaven. — Arensky.
Temples Eternal. — Christiansen.

(Write Miss Ethel Herrem, 176 Hochelaga St. W., Moose Jaw, for your order.)

It is to be hoped that choirs be organized in every congregation where there are none and that the music be obtained from Miss Herrem soon so that we can come to the next Choral Union Concert prepared to sing the songs in the most beautiful and impressive manner.

Let me read two articles from the adopted constitution:

Article II. Object:

A. To foster the love of good Lutheran Music in the congregations of our District.

A. To encourage and promote co-operation among the choirs of the District and active participation in the Choral Union Concert.

Article III on Membership: reads as follows:

Members of the local choirs and individuals singers of the various congregations within the District shall be members of the Choral Union.

The following officers were elected for the next biennium:

Rev. G. W. Lokensgaard, Prince Albert, Pres.

Miss Ethel Herrem, Moose Jaw, Secretary-Treasurer.

Mr. Oscar Mossing, Viceroy, Director.

Rev. J. T. Dahle, Matrous, Assistant Director.

Now dear friends, just one word in closing. In order that this new venture may not become dead and worthless, let us keep it alive by having a live discussion in Hyrden and the Lutheran Voice about the many questions, jroblems, and issues that relate to our choirs, such as the choir personell, director, music, discipline, congregational singing and what not. Finally let us start thinking about the Choral Union Concert to be held in 1938 *now*. Let us all come with the purpose to sing in the massed choir. May our objective be to have one thousand singers in the choral union in 1938.

YourCoworker in His Vineyard,
E. E. HOFF.

A MESSAGE IN A MISPRINT.

It is not often that a misprint in a paper can bring a message. Yet a misprint in August Hyrden actually did that very thing.

Perhaps many noticed the title of the English part. It should read "The Good Shepherd," but the word Good was printed God. It thus read the "God Shepherd," and herein lies a message.

The divinity of Christ is often denied. Many false teachings are built on the assumption that Christ was an ideal teacher, the greatest character that has ever lived, God's right hand officers, A good shepherd —yet they say He was not and is not the "God Shedherd." But that is wrong. I. John four clearly shows that. To deny the divinity of our Lord and Saviour, no matter what refined polish the teaching may have—yet it is a mark and spirit of anti-Christ. He is the "Good Shepherd"—but He is also the "God Shepherd" and therefore "His death and blood has infinite power of atonement." "The Word Was God" —"And the Word became flesh and dwelt among us"—these statements in John I. brings it out clearly.

Do you believe in the "God Shepherd"? There is salvation in such a faith.

If Christ is not divine,
Then lay the book away,
And every blessed faith resign,
That has so long been yours and mine,
Through many a trying day.
Forget the place of bended knee,
And dream no more of worlds to be,
If Christ is not devine.
Go seal again the tomb;
Take down the Cross, redemption's sign,
Quench all the stars of hope that shine,
And let us turn and travel on,
Across the night that knows no dawn.

—V.

"DOUBLE-PAPER PLAN."

The Name. Doubled-Money Plan the last one was called. It was sometimes referred to as the DMP. It met with a fine response. Only $14.55 short of the $273.-25 objective. It is hoped that also this amount will still come in. This campaign is the DPP.

The Decision. A few words are necessary in explanation. When the Board of Management for Hyrden met it was decided that an effort should be made to increase the number of subscribers to Hyrden before the paper be issued twice each month. A campaign was proposed. The undersigned was elected to direct the campaign.

The Objective: 1000 subscribers by January 1, 1937.

The Insentive.

1. Love for Hyrden.
2. For each ten subscribtions sent in at one time by any solicitor, one year's free subscription either for himself or as a gift to another.

A gist of the plan.

1. A eltter sent to each pastor in service. In this letter the following enclosures:

a) The letter.
b) A list of those who keep Hyrden in his charge.
c) A stamped postal card for convenience addressed to the campaign director. On this card the pastor is asked to list the solicitors appointed. One solicitor should be appointed for each congregation or preaching place. This card to be returned as early as possible. The names of the solicitors may be printed in Hyrden if space allows.

2. An urgent appeal through the columns of Hyrden to all organizations, conventions, Bible Weeks, Circuit Meetings, etc. to bring this campaign before the people.

3. A special Campaign Supplement will be featured in the October Hyrden as an added incentive to the Campaign. Copies of this number will be sent to the pastors for solicitation purposes. Only a limited number can be sent in order to keep expenses at a minimum.

This campaign bids for your support. Let the DPP have a place in your prayer and interest. Let all seek to further it. Hyrden fills an important place in our District work. It is truly a Mission Project. It is worthwhile—but it means work. Who will be the first pastor to send in a list of the solicitors in his charge?

Board of Management of Hyrden
per A. M. Vinge.

NO SHORTCUT.

No shortcut lies to peace with God
No shortcut can be found.
Christ is the Life, the Truth, the Way,
Heed not what other voices say
But seek Him while it is today,
And build on Scripture Ground.

No shortcut lies to Holy life
No shortcut can be found.
The tried, true way the saints all went
Was Word, and Prayer, and Sacrament.
This sanctifies—brings heart's content
For this is Scripture Ground.

No shortcut lies to power from God
No shortcut can be found.
The road is costly, simple, plain,
It's Word and Prayer, and that again
From day to day remains the same,
And this is Scripture Ground.

No shortcut for redeeming men
No shortcut could be found.
Christ faced the cost—He paid the price
His stainless life—the sacrifice
That man from sin's dread death might rise
Redeemed on Scripture Ground.

No shortcut lies to Heaven's Home
No shortcut can be found.
If we have yielded to His sway
We seek communion, read and pray
Until He comes—and from that day
His praises ceaseless sound.

—A. M. Vinge.

SEPTEMBER BIBLE QUESTIONS.

1. Where is a "behemoth" mentioned?
2. Where is it mentioned that the workmen used only one hand in working?
3. List the chapters in Acts where Paul speaks of his conversion.
4. Where is the possibility of a believer falling from grace definitely recorded?
5. In what chapter is it stated one should bear his own burden, and also to bear one another's burden?

Correct Answers to August questions:

1. (Incompletely printed in August Hyrden.)
2. Luke 10: 33.
b. Mark 3: 5.
c. Mark 10: 14.
d. John 13: 21.
2. Puah, Judges 10: 1.
Elhanan, II. Samuel 23:24.
Eleazar, I Chr. 11: 12.
3. I Peter 1: 3 (Revised Version. See also Norwegian.)
4. Elisha.
5. Isaiah 37.

Correct Answers: Erik B. R. Haave, Cameo, Sask. Mrs. A. G. Vinge, Torquay, Sask. ,Magnhild Drageseth, Columbine, Alta.
Miss Alma Nelsen, Maxim, Sask.
Josef B. Haave, Admiral, Sask.

Announcement.

The Camrose Circuit Fall Meeting will be held Oct. 6.—8. in Scand. Lutheran Church, Rev. M. Carlson's call. Opening Sermon in Norse by Rev. C. Lystig at 11 a.m. The topic "Sanctification" will be introduced by pastor B. Ostrem and P. Lerseth. — S. Hilde, Sec'y.

A meeting of the *Alberta Innermission Society* will be held at New Norway Oct. 30. — Nov. 1. The text to be discussed will be Matt. 16: 24—27. The opening session will be held Friday, Oct. 30. at 8 p.m. Pastor A. Tveit of Edberg will be one of the speakers. A welcome is extended to all. —

—A. G. Lewis, Pres.

Lutheran Hour.

The Lutheran Hour will come to you in a morning service over CJCA, Edmonton, Sunday, Sept. 27, 9 to 10 a.m. Ostrem Brothers will speak both in English and Norwegian. If you hear and enjoy this service let us hear from you.

Yours in spreading the Gospel,
—Benjamin Ostrem.